

عنوان مقاله:

چالش نظم نئولیبرال و رویکرد اجماع پکن با تمرکز بر قدرت اقتصادی

محل انتشار:

فصلنامه روابط خارجی، دوره 11، شماره 43 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

هادی ترکی - دانشجوی دکتری روابط بین الملل دانشگاه خوارزمی

ارسلان قربانی شیخ نشین - استاد روابط بین الملل دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

سازوکار در حال شکل‌گیری اجماع پکن منجر به تقابلی نظم‌بخش با اجماع واشنگتن شده است. این رقابت به‌خصوص در زمینه اقتصادی بین آمریکا و چین شدت گرفته که نباید خارج از منابع، ایده و نهاد آن را بررسی کرد. شاید این اجماع در نظر به دنبال ایجاد یک نظم و هژمونی نباشد، عملاً در منابع مالی، ایده و نهاد گویای چیز دیگریست؛ به عبارتی اجماع پکن هرچند بیشتر به دنبال سازوکاری اقتصادی است، در فرهنگ، سیاست، ایدئولوژی و نهادسازی نیز در حال شکل‌گیری است. اجماع پکن علاوه بر اینکه بر تولید ناخالص سرانه تأکید دارد، به سبک زندگی و کیفیت آن، فرهنگ و تعامل با دیگران در نظام بین‌الملل در قالب منابع، نهادها و منابع مالی نیز توجه دارد که می‌تواند شروع یک شیوه جدید در ساختار بین‌الملل باشد. پرسش اصلی این پژوهش عبارت است از «اجماع پکن چگونه به عنوان جایگزین یا تکمیل‌کننده نظم هژمونیک بین‌المللی در حال ظهور است؟» برای دستیابی به پاسخ این پرسش از روش تحقیق تبیینی - تحلیلی با استناد به منابع کتابخانه‌ای و اینترنتی و از نظریه «نئوگراشی در روابط بین‌الملل» بهره برده‌ایم. از نظر نویسندگان مقاله، اجماع پکن از طریق تأکید بر ایده‌ها و نهادهایی متمایز با نظم هژمونیک نئولیبرال و نیز گسترش منابع مالی و پولی به حوزه‌های پیرامونی، جایگزین یا دست‌کم تکمیل‌کننده نظم هژمونیک است که از اقتصاد شروع شده است.

کلمات کلیدی:

اجماع پکن، اجماع واشنگتن، چین، نظم نئولیبرال، قدرت اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135481>

